

Urban &4, foto: Lucija Očko / muzika.hr

Formatirane radio stanice su kočnica razvoja domaće pop rock scene

Dubravko Jagatić - 2. ruj 24.

Da je Hrvatska puna formatiranih radio stanica znaju više-manje svi koji prate hrvatsku radijske stanicama od kojih znate što možete očekivati i kakvu ćete muziku slušati tijekom 24 sata, a ćete čuti pojedine pjesme. Jer te stanice emitiraju hitove koje znaju svi, a što su prihvatali kao politiku nakon raznih marketinških ispitivanja tržišta koje sugerira da radio slušatelji žele čuti hitove.

I dok slušatelji tako slušaju svoje omiljene hitove sa svih strana svijeta i one domaće koji se dana u dan, mladi autori, muzičari nikako da dođu do svojih pet minuta slave. Izgubili su se i između programa formatiranih radio stanica i onog već zaboravljenog edukativno informativnog stanica kakav je nekada bio i kakav se tu i tamo može čuti u vrlo malo postotku.

Da je nekadašnji Omladinski radio, kasnije Radio 101 emitirao samo hitove, ravnajući se prema tržištu, danas bi brojni bendovi poput Psihomodo Popa, PC&VC-a, Kojota, Filma, Haustora, Dine Dvornika, Hladnog piva, TBF-a, Jinx, Vještica, KUD Idijota, Leta 3, Urbana & 4, grupe Elemental, Majki i drugih bili bendovi koji su čekali, ali nisu dočekali svojih pet minuta slave pjesme vrlo često premijerno emitirale u programu Omladinskog radija dok je dobar dio njih svoje prve pjesme upravo kroz taj isti program. Svu popularnost koja je iz tog proizila mogu je prepoznala njihov talent i njihove pjesme zahvaljujući neformatiranom radiju i glazbenim u zabavu i educirali publiku, puštajući im nove hrvatske bendove. Poanta je da su slušatelji im pjesme i sami odlučiti sviđaju li im se ili ne. Jednako kao i glazbeni urednici drugih radio stanica prema izboru pjesama Omladinskog radija.

Urban &4, foto: Lucija Očko / muzika.hr

To se sve negdje kroz godine izgubilo. Ukoliko ne postoji pametno sročen newsletter i dobra promocije nekog novog izvođača, malo će tko od ljudi s radija prepoznati neko novo ime, ne fantastičan nastup u nekom klubu i potom pričati svima u programu, ispred mikrofona kako je istovremeno to pokazuje svu needuciranost i ograničenost današnjih glazbenih urednika/vozila. Ne mogu prepoznati nečiji talent ili pak ne smiju niti izdvajati neko novo ime ako je programski takva da se emitiraju isključivo hitovi. Zaboravljajući pritom da je upravo radio medij koji stvara emitirajući neku novu pjesmu koja je po mišljenju kompetentnog glazbenog urednika zaslužna za često emitiranu u programu. Bez da pritom menadžer tog istog mladog izvođača mora platiti muzičkom uredniku da malo pojača emitiranje njegovih pjesama.

Da budemo realni, nije sve niti do muzičkih urednika i radio stanica. Malo koji bend, globalno svom albumu od 11 pjesama svih 11 hitova ili radiofoničnih pjesama, ali sigurno i planirano sa prilagođene radio emitiranju. Tržišno gledano, tako i treba biti samo što u Hrvatskoj vrlo malo gleda na to kroz profesionalni pristup. S druge pak strane, nitko ne očekuje da eter bude na alternativnim pjesmama jer to jednostavno nije uvijek i radiofonično, mada, ruku na srce, tako i alternativnog, komercijalnog, pop i rock već odavno izgubila. Ako netko ima dobru pjesmu, bilo pritom je melodiozna i radiofonična, nema razloga da se ne zavrti u programu radio stanica. I nas ni te pjesme baš ne vrte.

Naravno da je Internet okrenuo priču o radio stanicama naglavačke, i naravno da nova generacija putem brojnih streaming servisa što će i kada slušati ali se svejedno ne smije podcijeniti utječe na većinu populacije koja nema vremena baviti se istraživanjem nove muzike putem društvenih servisa, te kroz brojne algoritme prihvataći neku novu muziku kao idealni konzumenti iste.

Pojavom Billboardove ljestvice slušanosti u Hrvatskoj, odjednom su svi ostali u čudu jer na top listi niti Parnog valjka, niti Prljavog kazališta, niti TBF-a, niti Daleke obale, niti Vanne, Nine Badrićevića, Lidije Bačić itd. Pojavila su se neka nova imena od kojih čak većina nije bila niti iz podataka koje je sredinom ove godine objavio HDS ZAMP, sve je više mlađih autora koji usput do slave. Tih mlađih, onih do 30 godina, ima čak po njihovoj evidenciji 1050. Za jednu Hrvatsku četiri milijuna stanovnika izuzetno velik broj mlađih pjevačica i pjevača koji žele svojih pet minuta mogućnosti da traju ostatak njihovog života). Neki od njih doista su uspjeli i došli u centar pa talentom, vještina i dobrim PR-om. **Baby Lasagna** trenutno je jedan od najemitiranijih muzičkih zvonimira Husnjak koji se predstavlja kao z++ se nametnuo svojim pjesmama kao uostalom

Privatnost

Antun Aleksa IDEM, Hiljson Mandela, Mia Čičić Miach, Anja Papa i Luka Vidović (Pocket p^e itd. Nema sumnje da su svi oni, izuzev Alekse, zajahali na valu sveprisutnog trapa i plesnih i prozračnog synth popa, pronašli svoje mjesto u programu radio stanica koje ne vide i ne čuju mainstrema. Iako bi bilo zanimljivo vidjeti brojke koliko su njihove pjesme doista često emitir programska politika radija. Istovremeno, trap kao dominantan muzički žanr nove generacije postoji u programima hrvatskih radio stanica ukoliko nije netko od prije navedenih koji ima o poduzetnu agenticu ili agenta. Ovdje je riječ o žanru, a ne i o kvaliteti pojedinih izvođača.

Hiljson Mandela, KUKU\$, foto: Ana Pavlović / muzika.hr

Žanrovske zatvorene radio stanice nisu u stanju prepoznati, ne žele to, niti imaju namjeru prći program vrhunske reagge bendove (Brain Holidays, One Dread), dub producente (Egoless), (One Possible Option, Them Moose Rush, Šiza, Djeca!, Black Room, Eot, Lika Kolorado itd) izašli iz okvira poput Ivana Grobanskog, The Gentlemana, Aklee Neon, grupe Dementronor Denis Kataneca, Revirgin, Embassy 516, The Siids itd. itd. Ta je lista toliko trenutno dugih radio mogao komotno 24 sata emitirati pjesme svih tih izvođača bez da ponovi jednu jedinu muzički program ostane i dalje zabavan i pitak zahvaljujući radiofoničnim pjesmama tih istih nepravedno gurnuti u sjenu. Da nije riječ o slučajnim muzičarima govore brojne pozitivne recenzije izdanja ali i puni klubovi na njihovim nastupima. Sve to nažalost nije dovoljno da neki ljudi koje stanicama načule uši, izoštire svoj ukus i odluče slušateljima predstaviti nova imena s hrvatskog jezika.

Jer dokle god se i dalje vrte pjesme stare 20, 30, 40 godina izvođača koji su jednako tako drže obzira na njihovu kvalitetu, a da pritom nema mjesta za nova imena dotele se scena neće i neće istovremeno slušatelji pričati kako se od novog vala ništa novog nije dogodilo na sceni. A Hrvatskoj nikada nije bila toliko raznovrsna, sadržajna i fenomenalna, do te mjere da su pojedinci svojim pjesmama ne jednaki svojim kolegama iz Amerike i Engleske već bolji i intrigantniji.

Slušatelji i publika sami biraju pa ne čudi da oni koji znaju što se događa na sceni dakle maraju koncerete svih tih hrvatskih izvođača. Još je poraznjačina što dio tih izvođača nerijetko Hrvatske pred također rasprodanim klubovima uz hvalospjeve i pozitivne kritike dok su kod kuće nepoznati većini. I tako s vremenom radio gubi na važnost, gubi svoj utjecaj jer osim puke za hitove, gotovo ništa novoga na tom radiju od nove muzike nećete čuti.

Ovaj tekst objavljen je uz finansijsku potporu **Agencije za elektroničke medije** iz Programa za novinarske izvrsnosti.

Dubravko Jagatić